

Budapest-Rákoskeresztúri Református Egyházközség
MISSZIÓI MUNKATERV 2022

2008: "A misszió éve" 2009: "A belső építkezés éve"
2010: "A vigasztalás, lelki gondozás éve" 2011: " A gyerekmunka éve"
2012: "A misszió (evangelizáció és diakónia) éve" 2013: "A (testvéri) KÖZÖSSÉG ÉVE "
2014: "Az identitás éve" 2015: " Az összetartozás éve"...
2016: „A megújulás éve”; 2017: "Növekedés és továbbadás éve"
2018: „Tanulás éve”. 2019: „A templom éve”
2020: „Az Egyház éve” 2021: „A hálaadás éve”

„AZ EVANGÉLIZÁCIÓ ÉVE”



Összeállította:
Sóskuti Zoltán lelkipásztor

Jóváhagyta az Egyházközség Presbitériuma
2021. november 24-ei gyűlésén a xx/2021. sz. határozattal

Visszatekintés

A 2021-es esztendőről mint 2020 járvánnyal terhelt év folytatása

„Most tehát, akik azt mondjátok: „Ma vagy holnap elmegyünk abba a városba, és ott töltünk egy esztendőt, kereskedünk és nyereséget szerzünk”, azt sem tudjátok, mit hoz a holnap. Mert a ti életek olyan, mint a lehelet, amely egy kis ideig látszik, aztán eltűnik. Inkább ezt kellene mondanotok: Ha az Úr akarja, akkor élünk, és ezt vagy azt fogjuk cselekedni.” (Jak 4,13-15)

Sok mindenhez kényszerűen hozzá kellett szoknunk 2020-ban. Az elmúlt időkben nem tudtunk tervezni – vagy csak mindig azzal, hogy „ha a járványhelyzet megengedi”. Ahogyan előző Missziói Munkatervünkben is leírtuk, erre az évre is napi megeléssé lett az, ami egyébként mindig is realitás volt: Isten kezében van a sorsunk. Istennek hála, a gyülekezet tagjait közvetlenül nem „tizedelte meg” a pandémia, de hozzátartozóink körében, környezetünkben és hazánkban sokakat elért a járvány, és sokaktól kellett fájdalmas szívvel elbúcsúznunk éppen covid-fertőzésből kifolyólag. Ez gondolkodásunkban, életvitelünkben, de hitbeli kérdésekben is sok mindent „átrendezett”.

Azt hittük véget ért – de sajnos folytatás következett. A korlátozásokat hozó évkezdés és tavasz után a nyár megint könnyebbé vált, végre kezdett visszaállni lassan a szeptemberi kezdésre a gyülekezet normális rendje, amikor ősz közepétől újra elkezdett emelkedni a járvány-görbe.

Mindezek egyetlen közösségnek, közte a gyülekezeteknek sem tettek jót. A kényszerű korlátozások, sokakat kizökkentettek addigi ritmusukból, a közösséghez való kapcsolódásukból nálunk is. A megnyíló templomainkba is csak óvatosan tértek vissza az emberek. Míg 2020-ban az online térbe szorulás hozott több jót is, valahogy a bajban, elszigeteltségben mégis összetartozásunkat megélve, addig 2021-re ebbe már kissé belefáradt mindenki. Bár szolgálóink megtették mindent, amit csak lehetett az online térben, presbitériumunk pedig igyekezett megfontoltan és lelkiismeretesen döntéseket hozni, év közepére nagyon megviselte közösségünket mindaz, amin keresztül kellett menni.

Nem túl szerencsés módon, erre az időszakra esett *Sóskuti Zoltán lelkipásztor* (többször átcsereált) **szombatfélèves** pihenése, kiszállása a gyülekezeti munkából (március-júliusig).

- Ez időszak alatt *Jani Livia beosztott lelkész* „tartotta a frontot”, *Dr. Hajdú Csaba gondnokunkkal* együtt igyekezett irányítani a közösségi életet – amennyit ebből megengedett a járvány-helyzet.
- Minden szolgáltatnak volt felelőse, a gyülekezet korábbi szervezetsége megmaradt, akkor is, ha a járvány miatt megváltozott keretek ezen sokat is szorítottak.
- Az adminisztratív vezetés *Bíró Botond mátyásföldi lelkész* értő kezében volt, míg a lelkészi szolgálatokban (az egyházmegyei helyettesítő lelkész három hónapos szabadságolása miatt) *Dr. Pecsuk Ottó, Sebőkné Babos Boglárka* és *Hajdú Bálint Kadosa lelkészek* voltak segítségünkre. Erre az Egyházmegye biztosított némi anyagi támogatást. Nemcsak Egyházközségünk felsorolt lelkész tagjai, hanem teológus hallgatónk (Janiné Sándor Kincsó) is rendelkezésünkre állt. Így a szolgálatok ellátása biztosított volt. **A három helyettes szolgálattévő lelkész** júniusban *Peterdiné Molnár Judit egyházmegyei lelkész* váltotta fel.

Az esztendő első felében is – még ha nagyon szűkre szabott lehetőségek mellett is –, de működött gyülekezetünk:

- A gyülekezet **szolgáló munkatársi csapata** is igyekezett odaadóan helytállni 2021-ben is, a lehetőségekhez képest.

- A járvány ellenére is sokat jelentettek a közösségünket kezdetektől annyira jellemző **spontán testvéri kapcsolódások**, az egymásra való természetes odafigyelés, segítségnyújtás – jórészt tudtunk egymásról.
- A **diakóniai munka** szervezeten, sokféle helyzetben jelentett segítséget, egy-egy testvért összekötve, a felajánlások és a segítség kérések összehangolásában. Állandó és alkalmankénti látogatások, telefonhívások, liturgiás lapok kiküldése, bevásárlás, autós szállítás, tárgyak közvetítése és sok más működött szervezeten ebben az időben is. **2020-ban is elmaradt sajnos az Idősek Advent-Karácsonyi Ebédje – ami olyan fontos, szép hagyomány közösségünkben, időseink megbecsülésére nézve. 2021-ben hasonló helyzetbe kerültünk. Így hasonlóan az előző esztendőhöz, csomagot készítettünk idősebb tagjainknak, és kivisszük nekik.**
- A **lelkigondozói munka** is folyamatos volt a közösségben, a lelkészi szolgálaton túl, lelkészünk felesége sokakkal foglalkozott ebben az évben is szolgálatként, ahogy mások is ebben alkalomszerűen vagy rendszeresen igyekeztek egymással törődni.
- Hasonlóképpen az **anyagi támogatásra** is jutott ebben az évben is. Az egyéni segítség mellett a szokásos iskolakezdési támogatás kiosztására is sor került.
- Bár a felkészítés többnyire online zajlott, 2021-ben végre sor került **konfirmációra** is (2020-ban ez elmaradt), mely szép bizonyságokkal, emlékezetes pillanatokkal ajándékozott meg minket.
- A 2020-ban kialakult gyakorlatot követően, az év első hónapjaiban még készültek **videós anyagok** (*Online Bibliaóra, Heti Mozaik, Online Kérdések órája*), de emellett folyamatosan ment **honlapunkon** a *TüKörKépeink írásos sorozat*, melyben lelki táplálékok, bizonyágtételek kaptak helyet – egész héten lelki jókat biztosítva (**utóbbi többek szerint jó lenne kiadni egy füzetben is**). Mindezekben két lelkipásztorunk részéről rengeteg munka volt, és sok biztató visszajelzés érkezett ezekre. (Nagy ajándéka ezeknek, hogy bármikor újra megtekinthetők ezek a lelki kincsek!)
- 2021-ben is megjelent a *Kettőspont című gyülekezeti újságunk* „Csodák márpedig vannak” címmel +Dr. Derera Mihály szerkesztésében (akitől ez évben sajnos el kellett búcsúznunk, halála nagy hiányt hagyott maga után közösségünkben...).
- Mindeközben az online térbe szorítás, különös módon, leginkább a fiataljainkat és a köztük szolgálókat viselte meg, a **KonfIFI és az Ancora IFI** alkalmi egészen mást jelentettek online, nem tettek jót a közösség megélésének. A táborok, hétvégék elmaradása érezte hatását. Talán ebben a folyamatban üdítő kivételt jelenthetett a **baracskai IFI-hétvége** (korábbi gyakornokunk Horváth Evelin lp. gyülekezetében), amin fiataljaink az ottani gyülekezet felé szolgálva (a temető rendbetételében munkálkodva), egyben komoly lelki közösséget is átélhettek.
- A **Házi Biblia Körök** (hat csoportban továbbra is) a válságos időkben is együtt tudtak maradni, az „online üzemmódhoz” is tudtak alkalmazkodni. Ez a megtárgyalt lelki üzeneteken túl közösségi hálót is jelentett – mely ezekben az időkben különösen fontos volt! 2021-ben *Dávid király életén át* kerestük Urunk üzenetét. Az anyagok előkészítését a helyettes lelkészek biztosították ehhez.
- A **szerdai bibliaórák** online folytak egészen július végéig. Ez sem volt így ugyanaz, természetesen, de akik ott voltak, minden alkalommal, legalább a képernyőkön át tudták erősíteni, építeni egymást.
- A **Baba-Mama Kör tagjai is tartották egymással a kapcsolatot, és amikor csak lehetett, megtartották alkalmukat. A járvány ennek a szolgálatnak sem engedett sokszor teret sajnos.**
- A **gyerekek közti szolgálatnak** (bár online zajlottak, több munkatárs odaadó, színvonalas szolgálataival) nem tett jót az online időszak, majd a kényszerű óvatosság, hiszen itt a személyes találkozás rendkívül fontos. Hasonlókat mondhatunk a **hitoktatásról** is. Mindezek ellenére munkatársaink ezekben a munkaágakban is helytálltak, igyekezve alkalmazkodni a megváltozott és állandóan változó helyzethez. Az elmaradó táborok, gyerekdélutánok itt is nagyon hiányoztak sajnos.
- Sajnos 2021-ben **NEM VOLT** sem **Házassági Hétvége**, sem **gyerektábor**, sem **gyülekezeti nyári tábor**. Ezek hiányát nagyon érzi közösségünk...

- A karantén alatt elindult közösségünkben egy **könyvklub**. Alapvetően online találkoznak, de a nyár folyamán személyes találkozásra is volt lehetőség egyik testvérünknel. Együtt olvasnak könyvet, és ezt vezetett módon beszélnek meg. Eddig Max Lucado, Karsai Eszter illetve Jentezen Franklin könyveit tanulmányozták. Az alkalmakat kéthetente tartják.
- Kiemelt alkalom lehetett nyáron **az idősek számára szervezett napok templomunkban**. Az ötlet az újpest-belsővárosiaktól származik, ott látta ezt Peterdiné Molnár Judit és Sósokuti Zoltán. „Utóbbi” kérésére az „előző” meg is szervezte nálunk is, ami után a résztvevők nagyon lelkesek voltak – ennek jövő évi folytatását is megfogalmazva.
- A **Keresztkérdések** missziós estéink is elindultak, de sajnos kényszerűen a befejezése online térbe szorult, ami nem tett jót a megkezdett szép folyamatnak...
- Járvány ide, járvány oda, a **kertünk** egyre szebb! Néhány odaadó kéz, szív, akik beálltak ebbe a szolgálatba, betöltve a hiányt, amit idősödő vagy már elhunyt hűségese munkás kéz hagyott maga után. Nyertes pályázatok, egyéni adományok és gyülekezeti pénzből padok, új közösségi terek és legfőképpen gyönyörű növények kerültek elhelyezésre. Öröm a templom kertbe lépni.
- Az **urnatemetőnk** kezelése, a hozzátartozókkal való kapcsolattartás igen nagy vállalás. A korábbi módon, a változó járványhelyzethez igazodva történik itt is az odaadó, áldozatos szolgálat – amibe így vagy úgy segítők is be-bekapcsolódnak állandó munkatársunk mellé. A temetéseknél sokat ad az a stabil szerződés, amit egy temetkezési céggel kötöttünk, és ők biztosítják így minden temetésen a segítséget. 2021-ben a Halottak Napja körüli bővített nyitvatartásban 1100 fő körül volt a látogatók száma. Hála Urunknak, több segítő akadt ezekben a plusz órákban mindennek biztosításában.
- **2021 karácsonya előtt több napos gyerekek evangelizációs esteket terveznek a KeReT csoport szolgálói, a karácsonyi ünnepre készülődve (vegyes, azaz jelenléti és on-line formában). Ez az év második felének irányába jól beleillik, és előre is mutat jövő évi terveinkre.**

A nyár vége felé megint egy másfajta időszak következett. **Három változás** következett, melyek folytán sok mindent újra kellett gondolnunk:

- 1) Nyár közepére a járvány-helyzet kissé enyhült – legalábbis nyárra a korlátozó intézkedések feloldása, az oltottság erősödése nyomán, több lehetőség is megnyílt.
- 2) Véget ért Sósokuti Zoltán szombathéti szabadsága, aki feltöltődve, lelkesen, kipihenten, megújuló tetterővel érkezett vissza a közösségbe.
- 3) Jani Livia beosztott lelkész, a kezdetektől köztünk szolgáló szeretett gyülekezeti tagunk új szolgálati helyet választott (Budafok) magának, Istentől elkérve döntését. Pályakezdő lelkészként így látta jobbnak további fejlődése érdekében.

Mindezek nyomán a következők történtek:

- Az *első* és legfontosabb az **Istentiszteletek** kérdése volt – melyek látogatottsága sajnos nagyon megcsappant (ez egyben a gyülekezet aktív tagjainak számát is szomorúan megmutatta....).
 - Ezt a *folyamatos online közvetítés* persze „kipótolta” (nagyon sok munka volt ebben!), de egyben sajnos elő is segítette az otthon maradást. Kialakult az otthoni Istentisztelet hallgatás-nézés gyakorlata sokaknál, és ebben benne is ragadtak, alternatívája lett a templomba járásnak. (Sőt, áttolódott többeknél hétfőre vagy keddre a megtekintése...)
 - A járvány helyzet miatt „*elszéledt nyájat*” össze kellett szedni. Sósokuti Zoltán igyekezett szinte mindenkit megkeresni telefonon, személyesen, e-mailben vagy cseten. (Ez rengeteg interakciót jelentett.)
 - Ennek *is* eredményeként, különösen az augusztusi úrvacsorás Istentisztelet révén is, az mondható el, hogy a *korábbi aktív tagok nyolcvan-kilencven százaléka* (pontosan regisztrált táblázat alapján) *legalább egyszer újra eljött* a templomba.

- Sajnos az is kiderült, hogy több aktív tagunknak nagyon *megromlott az egészségügyi állapota*, és nem tudnak eljönni már templomba... A korábbi névsorokat böngészve az is feltűnő volt, hogy az elmúlt két évben mennyi gyülekezeti tagunk *halt meg*...
- Közben a korábbi istentiszteleti részvétel is nagy lassan kezdte megközelíteni a válság előttit – bár ehhez a keresztelős családok hozzáettek mindig. Azt mondhatjuk, hogy kialakult *egy erős mag*, akik minden héten eljönnek újra, és *a többiek pedig 2-3-4 hetente*. Legtöbbször a többi alkalommal az online közvetítést nézik meg. (A YouTube-os stream-elt Istentiszteleteink nézettsége 2020-ban kiemelkedően magas volt – egyházi viszonylatban (nagyjából 500 és 1000 közti megtekintés). 2021-ben, a templom nyitástól is viszonylag magas (170-200 közötti megtekintés hetente) maradt ez a fajta érdeklődés – bár egy része nyilvánvalóan külső, nem gyülekezeti tagok „klikkelése”.
- Szó volt a *közvetítés* megszüntetéséről – ösztönözve a templomba járást –, de ettől két okból is el kellett állnunk: egyrészt azzal szembesültünk, hogy egyre több az idős, beteg testvérünk, akik nem tudnak eljönni a templomba, és nekik ez az egyik fő kapcsolódás; másrészt a járványgörbe várható emelkedése is óvatosságra intett. Így mi maradtunk a teljes képes-hangos-egyidejű közvetítésnél, később is megnézhetővé téve a felvételt. E mögött is komoly, odaadó, szakértő szolgálat áll!
- Egyértelmű hangsúlyra lett az Ige hirdetésében *az evangélizáció, a megtérésre, lelki megújulásra hívás* – egyrészt azért, hogy ne csak létszámban frissüljünk fel, hanem lelkiekben, hitbeli mélységben; másrészt már tudatosan előkészítendő a 2022-es év fő vonalát.
- A *második* sürgető feladat a sok-sok, már megkezdett vagy csak regisztrált keresztelési felkészülés folytatása: sok családot el kellett segíteni a **keresztelésig**. Ennek egy, a kényszer szülte új módja alakult ki. (Hiszen korábban ez a szolgálat teljes egészében Jani Livia lp. munkaterülete volt.) A kontakt első beszélgetések után szülőknek, keresztszülőknek végig kellett nézni egy 2x15 perces videós felkészítő anyagot (melyet Sóskuti Zoltán készített el még augusztusban; már 100 körüli megtekintésnél jár), illetve a már korábban elkészített 5x10 perces videós „gyülekezet ismereti kurzust”. Ezek „abszolválása” után került sor még egy-egy találkozásra, illetve egy alkalommal egy evangélizációs estre is. Ez utóbbira több család jött el egyszerre. Így volt lehetséges a sok-sok keresztelő augusztusban, szeptemberben és októberben.
- A *harmadik* fontos megoldandó kérdés **az ifjúság közötti szolgálat** volt (melyet eddig Jani Livia lp. fogott össze néhány munkatárs szolgálatával).
 - A **KonfIFI** (vagyis a konfirmációs felkészítő csoport) mutatkozott a biztos pontnak, visszaállva végre az „offline-üzemmódra”. Itt húsz vagy időnként annál is több fiatal van együtt lelkipásztorunk szolgálatával zajló alkalmakon.
 - Az **Ancora** IFIben felmerült a kérdés: hogyan tovább. Több előkészítő beszélgetés után, többféle lehetséges irányból, végül is azt választottuk, hogy „bibliakörösítjük” a már inkább tizenhét feletti tagokból álló közösséget, és kéthetente, vasárnap, Istentisztelet után, ebéddel egybekötve találkozunk, a stílust és a témákat inkább az idősebbek felé igazítva. Ez el is kezdődött, bár az időpontot, az ebédet és a formát tekintve több zökkenővel, de jönnek egymás után az alkalmak, keresve még magunkat ebben az új helyzetben. Cél a „felnöttesebb” hozzáállás: vagyis minden tag gazdája, szolgálója a közösségnek, nincs erőteljes vezetés, inkább együtt döntünk minden „kereszteződésnél”. Természetesen az ifis idők szolgálói mind ott állnak ebben a lelkipásztorral segítőleg.
 - Már korábban is szóba került egy *új ifi* alapítása, hiszen az újabb generációk, a sok konfirmált és konfirmandus ezt régóta szükségessé teszi. Isten megadta ezt a kegyelmi pillanatot, a szolgáló tagokat is hozzá. Néhány hét alatt egy stabil közösség jött létre minden erőlködés nélkül. Csoda! Nevet is választottunk, megszavazva az „**Oázis** IFI” elnevezést. Pénteken, közvetlen, szünet nélkül kezdődik a KonfIFI után. Ének, játék, Igeolvasás és annak különböző feldolgozása, vacsora és spontán játék, éneklés vagy beszélgetés követi. Minden területnek megvan a felelőse, és mindezekben többen szolgálnak. Ami még hiányzik: a táborok, hétvégék...

- Mindezekben jellemző a szabadság! A korábbi évekből tanulva, mindenki választhat melyik alkalomra jár (akár többre is jöhet), nem húztunk merev határokat. Ez a döntés jónak bizonyult.
- *Negyedszer*, ősszel sor kerülhetett **öt kiemelkedő gyülekezeti közösségi alkalomra** is.
 - Szeptemberben sikerült **Munkatársi délutánt** tartani, kicsit átgondolva, hol tartunk, mi van előttünk... Jó volt újra együtt lenni ilyen körben.
 - Egy különleges **gyülekezeti napban** is részünk lehetett, mely az idős korról szólt – biznyságtételek, előadás, csoportbeszélgetések és közös ebéddel, játékkal. (Novemberre a veszteségeink témakörében lett gondosan előkészítve egy gyülekezeti nap, de a romló járványhelyzet miatt, erről le kellett mondanunk, és 2022-re áttolni...)
 - A **Magvetők munkatársi kirándulást** szerveztek.
 - Majd gyermekek és felnőttek számára megrendezték, magas részvétel mellett, az immáron szokásos **szüreti gyerekdélutánt** is.
 - Az **Apostoli Hitvallásról szóló kurzusra** is sokan jártak, Kovács Endre lelkes teológus előadásait meghallgatva, majd megbeszélve.

Az előző esztendőt a *Hálaadás évének* szántuk.

Az előbbieken felsoroltakra nézve és azokon túl is, tényleg most is van miért hálát adnunk, ahogy tavaly is felírtuk nagybetűkkel! Többször is előkerült az év során a hálaadás témája. Ahogy terveztük, hát bizony tanulhattunk minden körülmények között hálát adni.

Ha ránézünk a konkrét tavalyi óvatos tervezésünkre, akkor *egyrészt* az látszik, hogy visszatérve az „online téből”, amint terveztük is, igyekeztünk a gyülekezet szokásos alkalmait visszaállítani – *megkeresve, visszahívogatva a gyülekezet tagjait*. Így történt ez a *gyerekistentiszteletek, a Baba-Mama Kör és a Házi Biblia Körök* szeptemberi „offline” (jelenléti) újraindításában, vagy a fent említett módon a *fiatalok* között. *Másrészt* sok minden nem valósul(hat) meg sajnos.

A 2021-es Missziói Munkaterv *néhány kiemelt ügyet* is megnevezett. Lássuk sorban ezeket!

1. A testvérgyülekezeti látogatások (Vajszló, Beregsom) nem valósul(hat)tak meg sajnos.
2. A beosztott lelkészi lakásra való gyűjtés elindult, az esetleges vásárlás várat magára.
3. Egy új ifjúsági csoportot terveztünk elindítani – ez megtörtént, ahogy erről feljebb beszámoltunk.
4. Szerepelt terveink között konfirmációra biztatása, segítése közösségünk még nem konfirmált felnőtt tagjai felé (annak minden lelki gyümölcsével, illetve azért is, hogy Választói Névjegyzékben az MRE szabályaihoz igazodva szerepelhessenek). Ez sajnos elsikkadt, alig volt felnőtt konfirmáció ebben az évben...
5. Terveztük tavaly a temető szellőztetésének vagy egy új kijárat nyitásának megoldását. Ebből sajnos az elsőt sikerült, igencsak szerény módon megoldani.
6. Valamint megjelöltük célként, hogy döntünk a templomtér légkondicionálásának (felszerelése vagy elvetése) ügyében, ebben továbbra sem döntöttünk, illetve újra eltoltuk a döntés időpontját.

Számvetésünk után, nézzünk előre, és újra csak óvatosan tervezve, lássuk, mire gondolunk a gyülekezeti élet tekintetében 2022-re nézve!

Terveink

A 2022-es esztendő mint az EVANGÉLIZÁCIÓ ÉVE

Ahogy az Apostoli Hitvallásról tartott kurzusban *Kovács Endrétől* hallottuk:

- Jézuson keresztül a Szentháromság szeretet kapcsolatba hív bennünket.

- Ebben a meghívásban találkozunk egymással a gyülekezet szeretetközösségében.
- Ennek a megélésbe, közösségbe hívunk meg mi is másokat.

Tehát a lényeg: bekapcsolódnunk ebbe a szeretetbe, ezt megélni együtt, és erről fog megismerni minket a világ. Mi elsősorban nem tanokat, nem formákat vagy szokásokat akarunk továbbadni, hanem mindezek közepét: Isten Szeretét, ami Jézusban lett megismerhetővé.

Az Evangélizáció útja visszafejtve ez: meglátják rajtunk Jézus szeretetét; mi meghívjuk őket oda, ahol mi is ezt kaptuk és megéljük, Jézusra mutatva közösségünkkel, elsegítve a nyitott szíveket ebbe a szeretetbe. Az evangélizáció nem módszerek kérdése – hanem szeretet kérdése, ebben van hitelességünk és erőnk.

Éppen ezért *három motívuma* ennek az esztendőnek:

- I.) Nekünk egyesével, személyesen felébredni és részesedni Isten szeretetéből.

1Jn 5,11-12: „Ez a bizonyágtétel pedig az, hogy Isten örök életet adott nekünk, és ez az élet az ő Fiában van. Akié a Fiú, azé az élet; akiben nincs meg Isten Fia, az élet sincs meg abban.”

Akkor van életünk, ha Krisztus él bennünk, ha befogadtuk az Isten Lelkét és Igéjét életünkbe, és ez megváltoztatta és folyamatosan formálja gondolkodásunkat, döntéseinket, életvitelünket, kapcsolatainkat. Isten szeretete nem elmélet, hanem átélhető valóság. A gyülekezeti élet is elsősorban attól függ, hogy a közösség tagjaiban lüktet-e ez az Élet – nem programok, alkalmak, nagy tervek, anyagi lehetőségek, szokások, keretek adják a gyülekezeti élet lényegét, hanem a benne megnyilvánuló élet és szeretet. Ez pedig a tagokon múlik...

Átvezető Ige: Jn 13,35: „Arról fogja megtudni mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha szeretitek egymást.”

- II.) Közösségként visszatérni az első szeretetre, és egy olyan közösséggé válni, amelyikben Jézus szeretete megérezhető.

Jel 2,3-5: „Tudom, hogy állhatatos vagy, terhet viseltél az én nevemért, és nem fáradtál meg, de az a panaszom ellened, hogy nincs meg már benned az első szeretet. Emlékezzél tehát vissza, honnan estél ki, térj meg, és tedd az előbbi cselekedeteidet, különben elmegyek hozzád, és kimozdítom gyertyatartódat a helyéből, ha meg nem térsz.”

Ennek a fajta Életnek sokféle megnyilvánulása látható Egyházközségünkben. Odaadó szolgálók, bizonyágtételek, „résre ugró” segítő testvérek, egymás terheit is hordozó kisebb-nagyobb testvéri megnyilvánulások, komoly igetanutmányozó tagok, hűséges Biblia olvasók, Isten igazságát őszintén kereső hívek...

De az első szeretet... Vissza kell találnunk ahhoz a légkörhöz, amit az egyrészt tényleg sokakban az első szeretet öröme, melege, ereje indított el; másrészt pedig az annak idején sokfelől jött tagokból álló új gyülekezetet jellemezte egyfajta befogadó, ítélkezés mentes, elhordozó, elfogadó légkör. Krisztus szeretete így sokszorosan érezhető és tapintható volt közöttünk – ezért is tudtunk viszonylag rövid idő alatt sokakat megszólítani és befogadni. Ennek a légkörnek ma is vannak nyomai közöttünk...

De az első szeretet... A Jelenések könyvében az efézusiaknak írottak egy egész keresztyén közösségnek szóltak (nem elsősorban egyéneknek). Térjünk meg hát, és

az előbbi cselekedeteinket tegyük... Maradjon meg köztünk, erősödjön újra a befogadó, ítélkezés mentes, elhordozó, elfogadó légkör!

Átvezető Ige: Lk 10,27: „Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből, teljes erődből és teljes elmédből, és felebarátodat, mint magadat.”

III.) A környezetünk felé vinni az Evangéliumot, Jézus meghívását átadva közösségünkbe, és Öhöz magához.

1Jn 1,3: „Amit tehát láttunk és hallottunk, azt hirdetjük nektek is, hogy nektek is közösségetek legyen velünk: a mi közösségünk pedig közösség az Atyával és az ő Fiával, Jézus Krisztussal.”

Nagy szüksége van a világnak Isten gyermekeinek bizonyágtételére, különösen jelen helyzetben, itt Európa közepén. Az apostolokat fűtötte és bátorította az a közösség, amit „az Atyával és az ő Fiával” megéltek, szerettek volna ebbe a közösségbe másokat is bevonni. Ha nekünk jó, másnak is legyen jó.

Ezért kezdődik azzal, hogy előbb mi, magunk között fedezzük fel újra annak kiváltságát, örömét, melegét, szépségét, amit a hit és a hívők közössége jelent, akkor már mi vágyunk majd arra ennek a szeretetnek a természetéből adódóan, hogy másokat is behívjunk, beleszeressünk ebbe!

Így aztán mi is, amit láttunk, hallottunk, azt hirdetjük a még kívül lévőknek, akiknek nincs ilyen reménysége, mint nekünk adatott. Legfőképpen személyes életvitelünkkel, kapcsolódásunkkal, reakcióinkkal, szeretetünkkel – de szavakkal is, beszélve Jézusról, Akitől mindezt kaptuk. Ebben lehet segítség a közösség is – meghívva barátainkat, rokonainkat, iskolatársainkat vagy munkatársainkat, a közösség segít (alkalmak, szolgálók révén), sőt együtt még inkább meg tudja jeleníteni Jézus Krisztus szeretetét, igazságát, erejét, útját.

MINDENNEK GYAKORLATI KONZEVENCÍÁI – KIEMELT ALKALMAINK:

Egyfajta „EVANGÉLIZÁCIÓS ÍVre felfűzve”:

- 1 **Gyülekezeti evangélizációs nap** – a gyülekezet tagjainak felfrissítése
- 2 **Gyülekezeti felkészítő nap** – felkészülés arra, hogy merjünk szólni az Evangéliumról, hívni másokat közösségünkbe
- 3 **Nyílt nap – evangélizációs nap**, amelyre meg lehet hívni a környezetünkben élő érdeklődőket
- 4 **Keresztkérdések** missziós esték
- 5 **Felfedező csoport** indítása
- 6 **Felnőtt konfirmációk**

TERVEZETT RENDSZERES ALKALMAINK:

- Istentiszteletek gyermekeknek és felnőtteknek (*hetente - vasárnap*)
- KonfIFI (*hetente - péntek*)
- Oázis IFI (*hetente – péntek*)
- Ancora Ifjúsági Biblia Kör (*kéthetente – vasárnap*)
- Baba-Mama Klub (*hetente – kedd*)
- Házi Biblia Körök (*kéthetente – csoportonként változó időben*)
- Könyvklub (*kéthetente – online*)

- Apostoli Hitvallás Kurzus *(folytatás – 6 alkalom)*
valamint
- Presbiteri gyűlések *(kb. negyedévente)*
- Munkatársi megbeszélések *(munkaágankénti ritmusban)*
hittanoktatás
- óvodákban
- helyi általános iskolákban

TERVBE VETT, NEM RENDSZERES ALKALMAINK:

(nem biztos, hogy mindre sor kerül, de ezekre gondoltunk)

- Kazuáliák (keresztelés, esketés, temetés) és előkészítésük
- Házassági Hétvége
- Férfi délután(ok)
- Tematikus Gyülekezeti Napok (pl. veszteségeinkről)
- Tavaszi IFI tábor
- Nyári Gyülekezeti Tábor
- Gyerekdélutánok
- Gyerektábor
- Ökumenikus hét
- Buszos kirándulás
- Rövidebb kurzusok (pl. Apostoli Hitvallás Kurzus II.)

TOVÁBBI HANGSÚLYOK, FELADATOK, CÉLOK:

- az evangélizációt elősegítendő, alkalmainkon nagyobb teret szeretnénk adni a személyes bizonyoságtételeknek. Ezek ugyanis, mint a hagyományos evangélizáció „eszközei”, nagyon megszólítóak tudnak lenni, amikor valaki, aki „egy közülünk”, arról beszél, mit jelent számára a hit, hogyan került közelebb Istenhez, és milyen győzelmei, vereségei voltak hívő életében. Ez a bizonyoságtételet is megújíthatja, de a gyülekezetet is erősítheti „egymás hite által épülve”.
- a diakóniai munka folyamatos jelenléte
- időnként házi bibliaórák időseinknél
- a templomkert további gondozása
- hittanórák, hittanosok hívása közösségünkbe
- minél gyakoribb Úrvacsorázás
- a Kettőspont című újságunk további számainak elkészítése
- a honlapunk és Facebook oldalunk és csoportjaink gondozása
- az urnatemető egyik hiányzó szektorának elkészítése
- beosztott lelkész lakás vásárlásának lehetősége
- egy új (lelkészi) munkatárs megtalálása

*„... az imádság és könyörgés alkalmával, mindenkor hálaadással vigyétek
kéréseiteket az Isten elé,
és az Isten békessége, amely minden emberi értelmet meghalad,
megfogja őrizni szíveiteket és gondolataitokat
a Krisztus Jézusban.”*

(Fil 4,6)

Budapest, 2021. november 24.

Dr. Hajdú Csaba
főgondnok

Sóskuti Zoltán
lelkipásztor